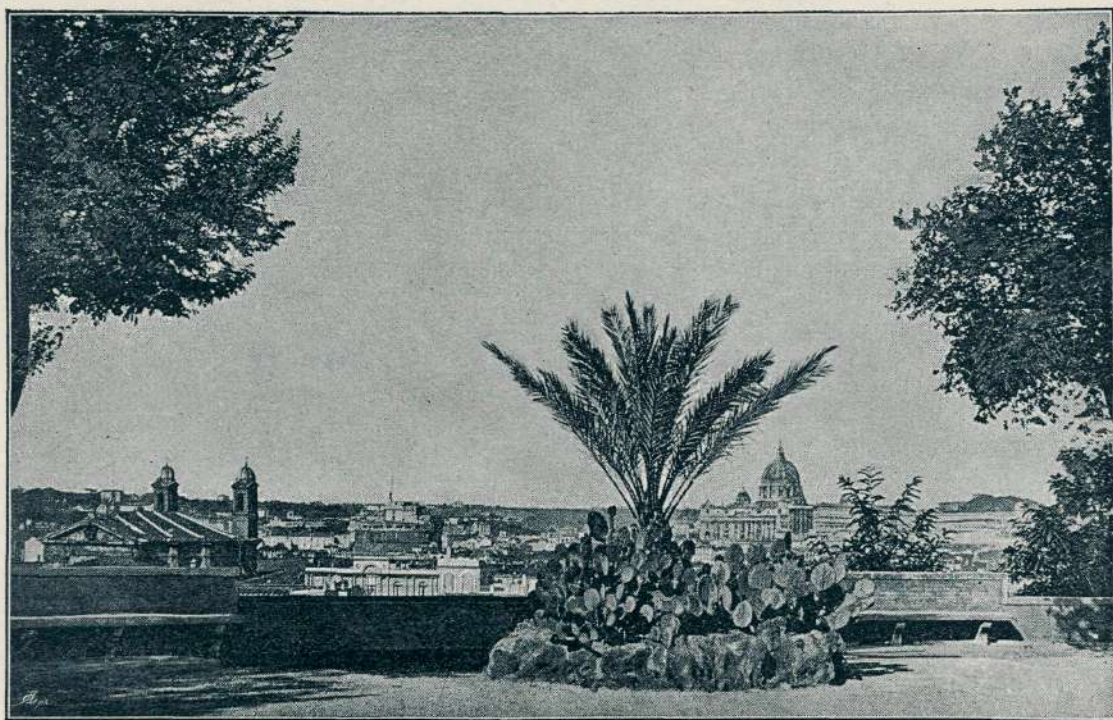

Sedanji Rim. (Pogled z Monte Pincio.)

V albanskih gorah.

(Potopisni spomini iz rimske okolice. — Po svojem dnevniku priredil *dr. A. Karlin.*)

Altri paesi, altri costumi.

Divna Italija! Koliko pesnikov je opevalo tvoje slikovito ozemlje, tvojo prirodno krajso, tvoje višnjevo nebo! Koliko umetnikov se je napojilo na tvojih prsih plemenitih vzorov, vzornih oblik! Koliko slikarjev se je navzelo v tvojem naročju čudovitih podob, ki jih ponujaš v izobilju hrepenečemu očesu! Divna Italija! Cilj hrepenenja, cilj vročih, srčnih želj si bila in ostaneš narodom in posamnikom . . .

Izza davnih, pradavnih časov so vrela ljudstva od severa proti jugu. Zlasti pa je bila Italija svetovno torišče, na katerem so se srečavali in menjavali poveljniki in podaniki, romarji in umetniki, bogatini in siromaki. Iz raznih, najraznejših smotrov so hodili in še hodijo tujci po Italiji. Mnogi želé poljubiti kraj, kjer počivajo zemski ostanki apostolskega prvaka; mnogi želé vi-

deti kraj, kjer so nekdam metalí „christianos ad leones“. Drugi potujejo prav zato, ker je potovanje po Italiji „moderno“. Med svetnomikane se ne sme šteti — tako sodijo premnogi — kdor se ni šetal z „Bädeckerjem“ v roki po „Corsu“ ali po „Pinciu“ v Rimu, kdor ni trudnih nog obhodel slavnoznane „Gallerie Pitti“ v Florenciji, kdor ni stal vsaj četrť ure pred belvederskim Apolonom in toliko pred Laokoonom. In vendar, kdor hitro meri svoje noge ob znamenitostih, kakoršnih na izobilje ponuja Italija, njemu ne ostane v spominu drugega kakor temna megla, mračna slika, obrobljena z raznimi slanimi računi, vročimi dnevi, prašnimi cestami in zakajenimi železniškimi vlaki. Zares, dandanes se hitro potuje. Ali pa imaš od hitrega potovanja tudi toliko koristi, kolikor si si je obetal? Jako dvomim. Le prehitro in prerad nam duh opeša. Ni čuda! Ako ti